

kan se, denne Inkonsekvens blive staaende. Mindretallet vilde finde det rigtigt, om dette Forhold nu blev forandret, men da alt dette kun flygtig har været drøftet i Kommissionen, og da Mindretallet opfatter Kommissionens Hverv snævert, stiller det intet Forslag herom.

Ved Udarbejdelsen af den nye Ordning i 1919 blev der imidlertid næppe givet tilstrækkelig koncise Regler om Forholdet mellem det statlige og de kommunale Politikorps. Grundtanken har sikkert været den, at det særlige Statspolitikorps skulde samarbejde med de kommunale Korps, at dette Samarbejde skulde sikres derved, at Politimestrene udøvede den daglige stedlige Ledelse overfor Kriminalbetjentene i samme Omfang som overfor de kommunale Betjente, at dette Korps skulde have en særlig Leder til Varetagelse af de økonomiske Anliggender, Styrkefordeling, Forfremmelse og lignende, medens denne Leder iøvrigt ikke skulde beskæftige sig med Tjenestens Udførelse i de enkelte Politikredse, samt at de to Korps skulde føle sig knyttede til hinanden gennem fælles Interesser, fælles Virke og fælles daglig Leder.

Da denne Tanke som antydet ikke fik et aldeles koncist Udtryk i Loven, kom Forholdene til at udvikle sig noget anderledes. — Der har som Følge heraf været klaget en Del over, at de to Korps stod rivaliserende overfor hinanden. Vi mener, at disse Klager har været noget overdrevne. De skyldes i alle Tilfælde efter vor Mening ikke saa meget den forskellige Ansættelsesmaade som de forskellige Opgaver, og Delingen efter Opgaver opretholdes jo ogsaa af Flertallet. Yderligere mener vi, at den Revisionsbestemmelse, som blev indsat i Loven af 1919 og derved gav Ordningen ligesom et Præg af Foreløbighed, i dette Forhold har virket skadeligt.

Naar den nuværende Ordning's Endelighed tilstrækkelig bliver fastslaaet, og man samtidig i højere Grad end hidtil fremhæver de stedlige Lederes Ansvar og Myndighed, tror vi, at Klagerne over Gnidninger vil forstumme. Samtidig søger vi i vort Forslag yderligere at styrke Fællesskabsfølelse mellem de to Korps ved at samle dem i fælles Samraad o. s. v.

Mindretallet har ved sit Forslag haft til Hovedformaal:

1. At bevare den folkelige Indflydelse paa Politiet igennem Kommunerne. — Hertil udkræves ingen Ændringer i den bestaaende Lovgivning. Ved at give Samraadene, hvori Kommunalraadene er repræsenterede, Lejlighed til at udtale sig ogsaa om Forfremmelser og Afskedigelser har vi øget denne Indflydelse.
2. At forøge de stedlige Politimyndigheders Ansvar og Myndighed. Dette har kun kunnet ske ved at begrænse Statspolitichefens i tilsvarende Grad. Den gældende Instruks for Statspolitiet af 30. December 1919 maa herefter paa væsentlige Punkter ændres.

Angaaende dette Forhold er vi i det hele i Overensstemmelse med den Gruppe indenfor Flertallet, som vil et Statspoliti uden Generaldirektør. De Betragtninger, som denne Gruppe fremfører Sp. 6225—30, kan vi i det væsentlige gøre til vore. Vi glæder os over, at der dog er et Flertal inden for Kommissionen, som indser Nødvendigheden af først og fremmest at udvikle de enkelte Politimestres Initiativ og Energi ved at stille dem saa selvstændigt som muligt i Udførelsen af deres Hverv.

3. At fremme Samhørighedsfølelsen mellem de to Korps. Dette sker allerede derved, at den fælles daglige Leder, Politimesteren, skydes mere i Forgrunden. Det sker fremdeles ved, at disses Medlemmer samles i fælles Samraad, og derved, at Overgangen fra det ene Korps til det andet lettes, idet Ancienniteten medføres.

Paa de øvrige Punkter henholder vi os i Hovedsagen til den bestaaende Ordning. — Reglerne i nugældende § 110 om de Tilfælde, hvor det kommunale Politis Personale har gjort Tjeneste uden for den Politikreds, hvor det er ansat, har vist sig ufyldstgørende.